

Dr. Channa Pinchasi , Yalta: on Judaism, Women, Anger, and Gender

Ulla happened upon the house of Rav Naḥman. He ate bread, recited Grace after Meals, and gave the cup of blessing to Rav Naḥman. Rav Naḥman said to him: Master, please send the cup of blessing to Yalta.	עולא אקלע לבי רב נחמן כריך ריפתא בריך ברכת מזונא יהב ליה כסא דברכתא לרב נחמן. אמר ליה רב נחמן : לישדר מר כסא דברכתא לילתא
Ulla said to him: Rabbi Yoḥanan said as follows: The fruit of a woman's belly is blessed only from the fruit of a man's belly, as it is stated: " <i>And He will bless the fruit of your belly</i> " (Deuteronomy 7:13). "the fruit of her belly" was not stated. Rather, " <i>the fruit of your belly.</i> "...	אמר ליה : הכי אמר רבי יוחנן : אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש שנאמר "ויברך פרי-בטןך" פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטןך (דברים ז: יג)
When Yalta heard, she arose in a rage, entered the wine-storage, and broke four hundred barrels of wine.	אדהכי שמעה ילתא, קמה בזיהרא ועלתה לבי חמרא, ותברא ארבע מאה דני דחמרא.
Rav Naḥman said to Ulla: Let the Master [Ulla] send her another cup.	אמר ליה : רב נחמן נשדר לה מר כסא אחרינא.
Ulla sent her, saying: all of the wine in this barrel is wine of blessing.	שלח לה כל האי נבגא דברכתא היא
She sent him: From itinerant peddlers come blathering, and from rags, lice.	שלחה ליה : ממהדורי מילי ומסמרטוטי כלמי

דברים ז'

יב וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן, אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמֹרְתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ, אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

יג וְאַהֲבָךְ, וּבִרְכָךְ וְהִרְבָּךְ; וּבְרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמְתְּךָ דִּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ, שֶׁגֶר-אֶלְפֶיךָ וַעֲשִׂיתָ צֹאנְךָ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָךְ.

12 And it shall come to pass, because ye hearken to these ordinances, and keep, and do them, that the LORD thy God shall keep with thee the covenant and the mercy which He swore unto thy fathers,

13 and He will love thee, and bless thee, and multiply thee; He will also bless the **fruit of thy belly** and the fruit of thy land, thy corn and thy wine and thine oil, the increase of thy kine and the young of thy flock, in the land which He swore unto thy fathers to give thee.

Maimonides, Mishneh Torah, Hilchot De'ot, Chapter 2, Halacha 3.

Anger is also an exceptionally bad quality. It is fitting and proper that one move away from it and adopt the opposite extreme. He should school himself not to become angry even when it is fitting to be angry...

The early Sages said: Anyone who becomes angry is like one who worships idols. They also said: Whenever one becomes angry, if he is a wise man, his wisdom leaves him; if he is a prophet, his prophecy leaves him. The life of the irate is not true life.

Therefore, they have directed that one distance himself from anger and accustom himself not to feel any reaction, even to things which provoke anger. This is the good path.

This is the way of the righteous: They accept humiliation, but do not humiliate others; they listen when they are shamed, but they do not answer; they do this with love and are joyous in their sufferings. Of them, Judges 5:31 states: "And those who love Him are like the sun when it comes out in its strength."

רמב"ם משנה תורה, הלכות דעות פרק ב'

ו וכן הכעס, דעה רעה היא עד למאוד; וראוי לאדם שיתרחק ממנה עד הקצה האחר, וילמד עצמו שלא יכעוס, ואפילו על דבר שראוי לכעוס עליו. ...
ז אמרו חכמים הראשונים, כל הכועס, כאילו עובד עבודה זרה. ואמרו שכל הכועס--אם חכם הוא, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם נביא הוא, נבואתו מסתלקת ממנו. בעלי כעס, אין חייהם חיים; לפיכך ציוו להתרחק מן הכעס, עד שינהיג עצמו שלא ירגיש אפילו לדברים המכעיסים. וזו היא הדרך הטובה. ודרך הצדיקים: הן עלובין, ואינן עלובין; שומעין חרפתם, ואינן משיבין; עושין מאהבה, ושמחין בייסורים. עליהם הכתוב אומר "וְאֶהְיֶה לָהֶם כְּצֶאֱת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ" (שופטים ה, לא).